

Ne legyünk a gy?lölet rabszolgái!

2021 november 06. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Földi László hatalmas titkot árult el!

„Szolgálunk és védünk.”

Rend?ri brutalitás felkavaró emlékképei, „Soha többé!” molinók Budapest utcáin a XXI. századi demokráciában. Le nem zárt ügyek miatt újra és újra látjuk és átéljük azt, aminek egyszer sem lett volna szabad megtörténnie. 2006 októberében brutális rend?ri osztagok rohamozták meg a védtelen embereket Budapest utcáin. Nem zárható ki, hogy voltak olyan „elvetemültek” az utcán vonulók közül, akik visszaszóltak a rend?röknek, nem törték össze magukat, hogy eleget tegyenek a hatósági felszólításnak, s?t talán még gúnyosan intettek is a rend?rség büszke népének. Nem zárható ki az „illetlen viselkedés”, de akkor sem lehet a hatalom válasza: véres fejek, eltört karok, megsebzett lelkek, elveszejtett hitek. Ez az, ami megmaradt a politika által kiprovokált, de a mai napig jogilag nem tisztázott rend?ri ?rjöngés után.

Miért, hogyan, mi végre? Hiszen a „testület” a köz nyugalmára, az emberek védelmére hozatott létre. Rend(?rség) elnevezéssel létezik egy intézmény, amely része a rendvédelmi er?k szélesebb táborának, ahol jelen van a titkosszolgálat – elhárítás és hírszerzés –, terrorelhárítás, adórend?rség. S?t, ideértend? az ország fizikai védelmét szolgálni hivatott hadsereg is. ?k azok, akik garantálják a biztonságunkat, a rendet, ami a társadalom m?ködésének feltétele. Vigyázzák törvényeinket, miközben érvényt kell szerezniük a többség által jogosan elvárt szabályok betartásának. Feladatuk a bajba jutott emberek segítése, életük és testi épségük megvédése minden ellenük irányuló veszéllyel szemben. Tehát védenek és szolgálják a társadalmat függetlenül attól, hogy éppen ki van hatalmon a pártok közül, milyen ideológia mentén születnek döntések. Nyilvánvalóan lojálisak a mindenkori kormányhoz, teljesítik utasításait, de csak a társadalom érdekében. És nem támadnak, pláne nem osztanak gy?löletb?l táplálkozó ütleget. Márpedig 2006. október 23-án este a sisakok mögé rejtett arcok – a mozdulataikból ítélve – gy?löletet sugároztak, amikor a legkegyetlenebb módon támadtak fiatalokra, n?kre és id?s emberekre.

A szolgálati szabályzat kimondja – 1997 el?tt így volt –, hogy népellenes parancsot nem lehet végrehajtani. Egyetlen ütlegel? sem hivatkozhat utólag arra, hogy parancsot teljesített, legyen annak ered?je bármely magas beosztású, esetleg egy helikopterben üldögél?, elmeháborodott politikus vagy rend?ri vezet?. Tudom, mert 1996-ig tagja voltam a rendvédelmi intézményrendszernek, mint a hírszerzés operatív tisztje. És nem emlékszem, volt-e olyan eset – különösen a rendszerváltást követ?en –, amikor az általam ismert rend?rök, katonák, titkosszolgálati tisztek bármikor is nemzetük ellen szervezkedtek volna. Esküjükhöz méltón tették a dolgukat. Még az is megtörtént – tanúja voltam –, hogy sandaságra törekv? politikai „kérés” teljesítésér?l sikerült lebeszélni a helyzetét félreért? politikust. Mi történt hát tizenöt évvel ezel?tt, azon az estén, és miért került sor a brutális rend?ri fellépésre? Csupán annyi lett volna az el?zmény, hogy nem oszlott a tömeg az er?teljes felszólítás ellenére? A dolog megértéséhez gondolatban vissza kell menni tizenöt, esetleg ötven évet vagy még többet.

Az elmúlt évtizedek kétségtelen fejl?dése mögött, mellett vagy még inkább árnyékában végig jelen volt és van – fél?, hogy még lesz is – a politika leginkább elfogadhatatlan jellemz?je, a gy?löletbe hajló ellentét. A hatalmi harc vadhajtása, az ideológiák mezébe bújtatott emberi féktelenség képes a gy?lölet életidegen álarcát magára venni. Elfogadhatatlan retorika, ostobábbnál ostobább hazugságok és a mindenáron való kísérlet a hatalom megszerzésére, majd megtartására vált ki emberi közösségbe nem való indulatokat. Ráadásul mindez nem marad a politika térfelén, hanem megjelenik a társadalom baráti, rokoni köreiben, hogy végül családi életek nyugalmát dúlja fel. Mire teljesen átszövi a közösséget, senki nem is érzékeli, hogy csapdába esett, hogy átverték, hogy sanda politikai célok eszköze lett. Van, aki a jóhiszem?sége miatt, mások épp az elkötelezettségük okán lesznek áldozatai az ármánynak és a politikában felsejl? kitüremkedéseknek. Akkor már parancs sem kell, hogy a rend ?rei nekiessenek a vélt és gy?lölt ellenfélnek. Nincs mérlegelés, nincs érzelem és szánalom, mert abban a pillanatban az ember a gy?lölet eszközeként van jelen.

A rombolás másnapján a lelkiismeret munkába kezd, de már kés?n. Így marad a „parancsra tettem” menekülési kísérlet a másnap reggeli világosság hatására ismét emberi formát mutató végrehajtók részér?l. Kizárt, hogy ne szenvednének, hiszen a lelki békét nem kaphatták vissza még a bíróság felment? ítéletének következtében sem. Apropó, bírói ítéletek! Ezek tették egyértelm?vé, hogy szó sem volt egyszer? rend?ri túlkapásokról, az esemény lélektani kisiklásáról. Ahogy a politika fogta a szemeket kilöv? puskát tartó rend?r kezét, éppúgy érz?dött a megfelelni akaró bírói összekacsintás a hatalom akkori birtokosaival. Mert b?nösnek ítéltetett az összevert áldozat, és felmentést kapott a gumibotozó ?rület. A jogszer?nek kikiáltott álnokság nevében képesek voltak arcul csapni az igazságot. Átverték a társadalmat, és még a munkakönyvüket sem adták vissza ezt követ?en. Ítéleteik egyetlen észszer? magyarázata az lehet, hogy az ? hozzátartozóik nem voltak az áldozatok között.

A történelem során többször el?fordult, hogy politikai utasításra belelövettek a tömegbe, megkardlapozták az utcán békésen vonulókat vagy hatalmuktól megrészegedve kijárási tilalom formájában otthon maradásra kényszerítették az embereket. Kétféle politikus ad ki ilyen parancsot. Az egyik, aki arisztokratikus g?ggel lenézte alattvalóit. Az elmúlt századok során a ki nem mondott „munkamegosztásból” következett, kinek mi a dolga. A politikai pálya kiváltság volt, amit csak a többség iránti felel?sséggel lehetett jól megélni. Az eltévelyed?t, a dölyffel irányítót a „politika” lökte ki magából, hisz a többi érdemeit is veszélyeztette a renitens.

A másik típusú, tévúton járó els? számú vezet?, aki helyzetét félreérti, és alkalmatlanságából adódóan nemcsak irányítani képtelen az országát, de ebb?l következ? frusztrációját dühkitörésekkel próbálja ellensúlyozni. Ezt a típust korunk termelte ki, hála az „egyenl?ség” eltorzított mítoszának. Manapság a félreértett lehet?ségek világát éljük, ahol – bizonyos vélemények szerint – bárkib?l lehet bármi, akár miniszterelnök is. Az igazság viszont az, hogy politikai vezet? megfelel? adottságokkal rendelkez? ember kell hogy legyen. Ennek hiánya vezet akár a rend?ri brutalitáshoz és a bocsánatkérés elmaradásához.

Ezért mi, mindazok, akik valaha a rendvédelemben dolgoztunk, és arra esküdtünk, hogy védjük a védtelent, helyettük is bocsánatot kérünk. Bocsánatot kérünk a sérültekt?l, a lelkileg megalázottaktól, az azóta öngyilkosságba menekültekt?l. A jóérzés és a rendvédelemben ma is becsülettel dolgozók érdekében is tesszük mindezt. A b?nre utasító politikusokon pedig úgy állunk bosszút, hogy ellentmondunk a gy?löletnek. Nem engedjük, hogy itt tanyázzon közöttünk. Képesek vagyunk rá, hogy megoldjuk! Az alig tizenhárommillió magyar ember, egy parányi, egymásra utalt közösség, akik nem akarnak többé a gy?lölet rabszolgái lenni.

Földi László

A szerz? titkosszolgálati szakért?

www.magyarnemzet.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló